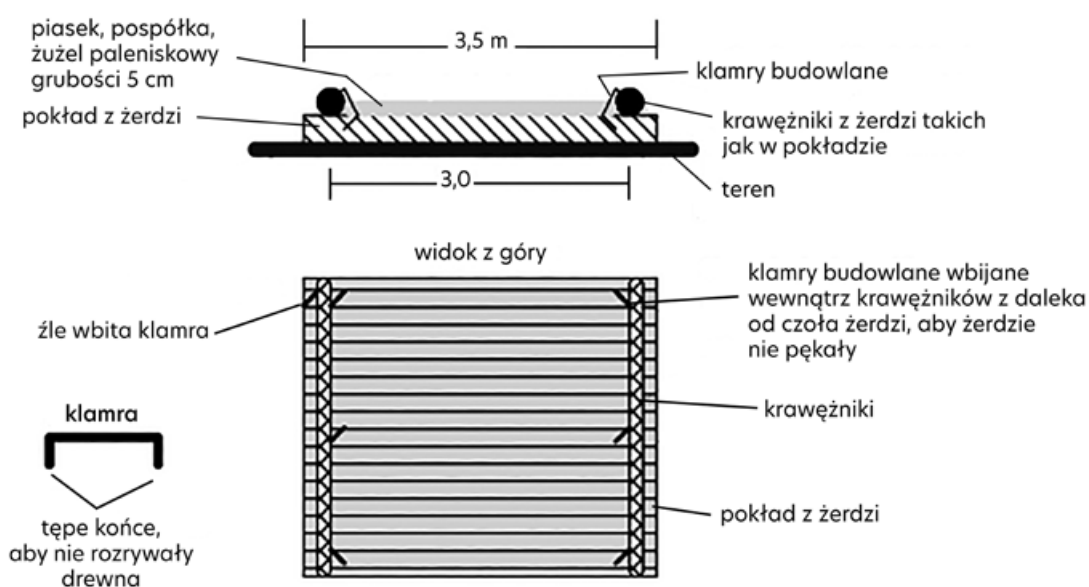


Dylówka, dyłowanka, dylina

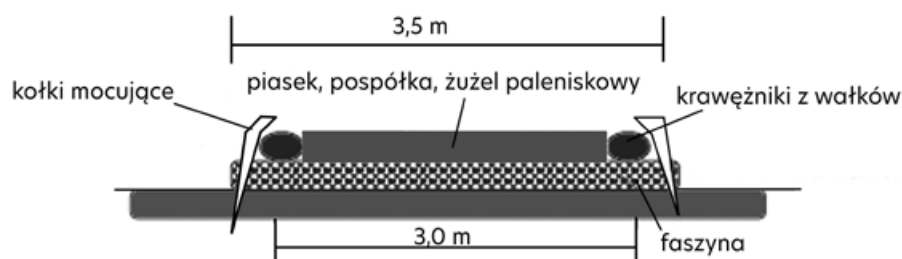
Opis zalecanych rozwiązań

Żerdzie dębowe ułożone na krótkich odcinkach (w ramach Projektu do 1000 m), obok siebie i poprzecznie do osi drogi. Krawężniki drewniane umieszczone po obu stronach drogi powinny być spięte klamrami budowlanymi. Wałki drewniane powinny zostać przysypane warstwą piasku, pospółki lub gruntu rodzimego o grubości min. 5–10 cm. W celu wydłużenia trwałości drewna dylówki powinny być stale wilgotne.

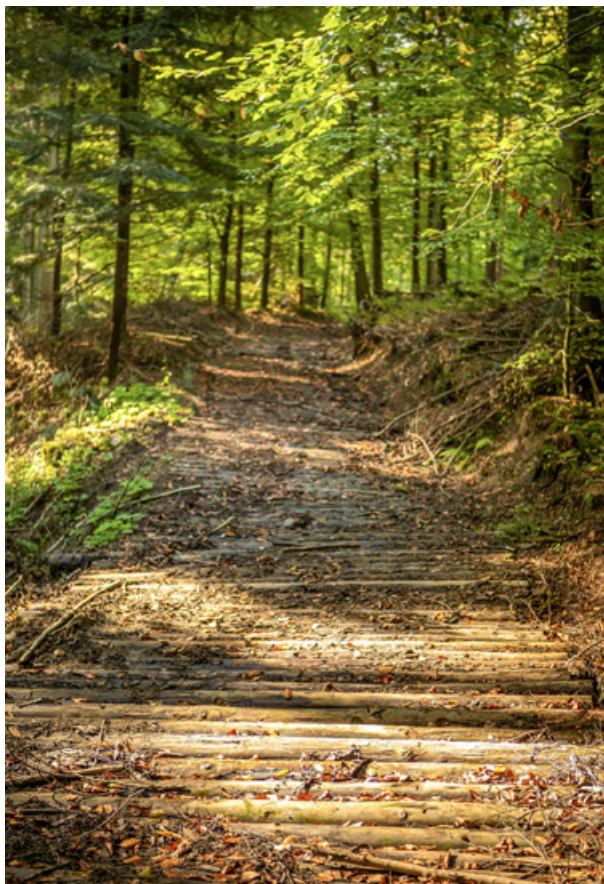
Takie rozwiązania stosowane są na gruntach sypkich – trudno przejezdnych, o wysokim poziomie wód gruntowych lub torfach. Jako nawierzchnie można również wykorzystywać faszynę brzoową lub olchową.



Rys. 103. Dylówka z żerdzi dębowych [opracowano na podstawie: Drogi leśne 2006]



Rys. 104. Dylówka z faszyny [opracowano na podstawie: Drogi leśne 2006]



Fot. 111. Dylowanka na drodze leśnej w Nadleśnictwie Jeleśnia (fot. J. Smarczewski, 2021)

Efekty w środowisku

Zapewnienie przepływu wód powierzchniowych pomiędzy obszarami podmokłymi, rozdzielonymi drogami lub szlakami zrywkowymi, przy jednoczesnej przejezdności drogi.

IV. Adaptacja obiektów do zmian klimatu

1. Dostosowanie obiektów do bardzo niskich stanów wody i susz

Współczesne obserwacje klimatyczne jednoznacznie wskazują na nasilającą się częstotliwość oraz intensywność ekstremalnych zjawisk pogodowych. W Europie Środkowej, w tym w Polsce, coraz wyraźniej zauważalne są skutki postępujących zmian klimatu, przejawiające się m.in. wzrostem średnich rocznych temperatur, niestabilnością opadów oraz ekstremami hydrologicznymi w postaci susz i powodzi. Dane Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej (IMGW)